

«Я не пишу під премії»

*(до 70-річчя від дня народження
Василя Шкляра)*

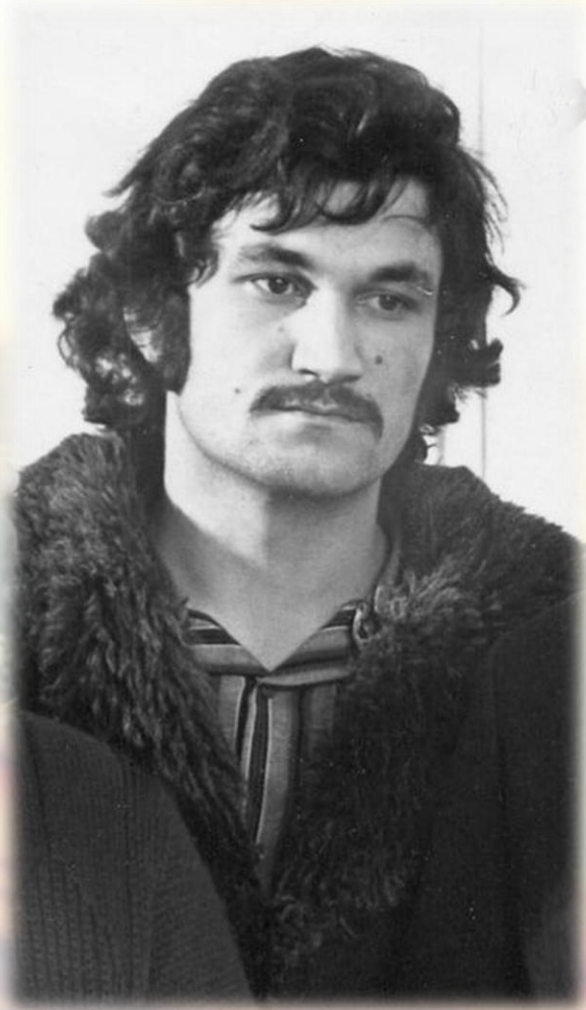


Колектив науково-технічної бібліотеки Вінницького національного технічного університету щиро вітає письменника Василя Шкляра з Днем народження!

НА ДОВГИЙ ВІК, НА МНОГІ ЛІТА, НА ШАНУ ВІД ЛЮДЕЙ, ТЕПЛО РОДИНИ, СТЕЛИСЯ, ДОЛЕ, ЧЕРЕЗ ВСЕ ЖИТТЯ ЛИШЕ ДОБРОМ ДЛЯ ДОБРОЇ ЛЮДИНИ, ЯКА ГОРИТЬ САМА Й ЗАПАЛЮЄ УСІХ СВОЄЮ ВІДДАНІСТЮ Й ПРАЦЕЮ ЩОДНИНИ, З ЛЮДЬМИ І ДЛЯ ЛЮДЕЙ ЖИВЕ ВЕСЬ ЧАС, І СЕРЦЕ ВІДДАЄ СЛУЖІННЮ УКРАЇНІ! НЕХАЙ СТАРАННЯ ВАШІ І ТРУДИ ПОМНОЖАТЬ УСПІХИ НА ВСІЙ ЖИТТЄВІЙ НИВІ. ЖИВІТЬ В ДОБРІ І РАДОСТІ ЗАВЖДИ І БУДЬТЕ ВИ УСЕ ЖИТТЯ ЩАСЛИВІ!



Василь Шкляр —
один з найбільш відомих,
читаних і «містичних»
сучасних українських
письменників, «батько
українського бестселера».
Його біографія сповнена
пригод і романтики, які
Шкляр переносить і на
сторінки своїх книг...



Василь Миколайович народився 10 червня 1951 року в селі Ганжалівка Лисянського району Черкаської області. 1963 року родина переїхала до міста Звенигородка, де 1968-го закінчив середню школу зі срібною медаллю. Того ж року вступив на філологічний факультет Київського університету ім. Т. Г. Шевченка, де завершив навчання 1973-го. Водночас навчався (за обміном студентів) на філологічному факультеті Єреванського державного університету – студіював вірменську мову й літературу.



Василь Шкляр – член НСПУ, член Асоціації українських письменників, лауреат багатьох престижних літературних премій, володар гран-прі Всеукраїнських конкурсів на кращий роман «**Золотий бабай**» та «**Коронація слова**», лауреат премії «**Золоте перо**», міжнародної премії «**Спіраль століть**», австралійської премії «**Айстра**», премії Ліги українських меценатів «**Ярославів Вал**» та ін.

Улюблена літературна відзнака Василя Миколайовича – «**Автор, чийх книжок найбільше викрали з магазинів**».



2011 року Комітет з **Національної премії імені Тараса Шевченка** присудив Василю Шклярю цю найвищу літературну нагороду за роман **«Чорний Ворон»** (**«Залишенець»**). Та В. Шкляр звернувся до тодішнього Президента України Віктора Януковича із заявою, у якій просив «врахувати в Указі з нагоди нагородження лауреатів Шевченківської премії» прохання про перенесення нагородження цією премією на той час, коли при владі в Україні не буде українофобів.

Отже, в оприлюдненому Указі Президента України № 275/2011 від 4 березня 2011 року «Про присудження Національної премії України імені Тараса Шевченка» Василь Шкляр вже був не згаданий.

Розмір Шевченківської премії, яка є найвищою відзнакою в галузі культури та мистецтва України і яку було засновано за Радянського Союзу 1961 року, становить 250 тисяч гривень. Подальша доля премії залишається невідомою.



17 квітня 2011 року у Холодному Яру Василю Шкляру вперше в історії України була вручена **Народна Шевченківська премія («Залізний Мамай»)**. Вручення відбулося біля пам'ятника на місці останнього бою отамана Василя Чучупаки. Кошти на неї були зібрані меценатами та звичайними громадянами України.



Сьогодні Василя Шкляра називають батьком українського бестселера. Кожен його роман викликає неабиякий резонанс у суспільстві. Тираж **«Чорного Ворона»** уже сягнув за 150 тисяч. Культовий роман **«Ключ»** нещодавно витримав десяте видання. Постійно перевидуються романи **«Елементал»**, **«Кров кажана»**.

Письменник чужово володіє вірменською мовою, свого часу активно займався художнім перекладом. Розголосу набула його інтерпретація першого варіанту повісті М.Гоголя **«Тарас Бульба»**, за що «удостоївся» брутальної критики тодішнього російського посла Віктора Черномирдіна.

Твори Василя Шкляра також перекладено багатьма мовами, зокрема англійською, болгарською, вірменською, шведською, словацькою, російською та ін.

У своїй літературній діяльності майстер слова принципово жодного разу не скористався спонсорською допомогою, не прийняв жодної державної нагороди. Письменник заборонив перекладати свої книги на російську мову.



*Є в українській нації найбільший герой,
який зазнав найжорстокіших нападів
і якого росіяни намагалися знищити
у першу чергу, бо знали,
що з ним ми нездоланні.
Це - наша мова.*

Василь Шкляр

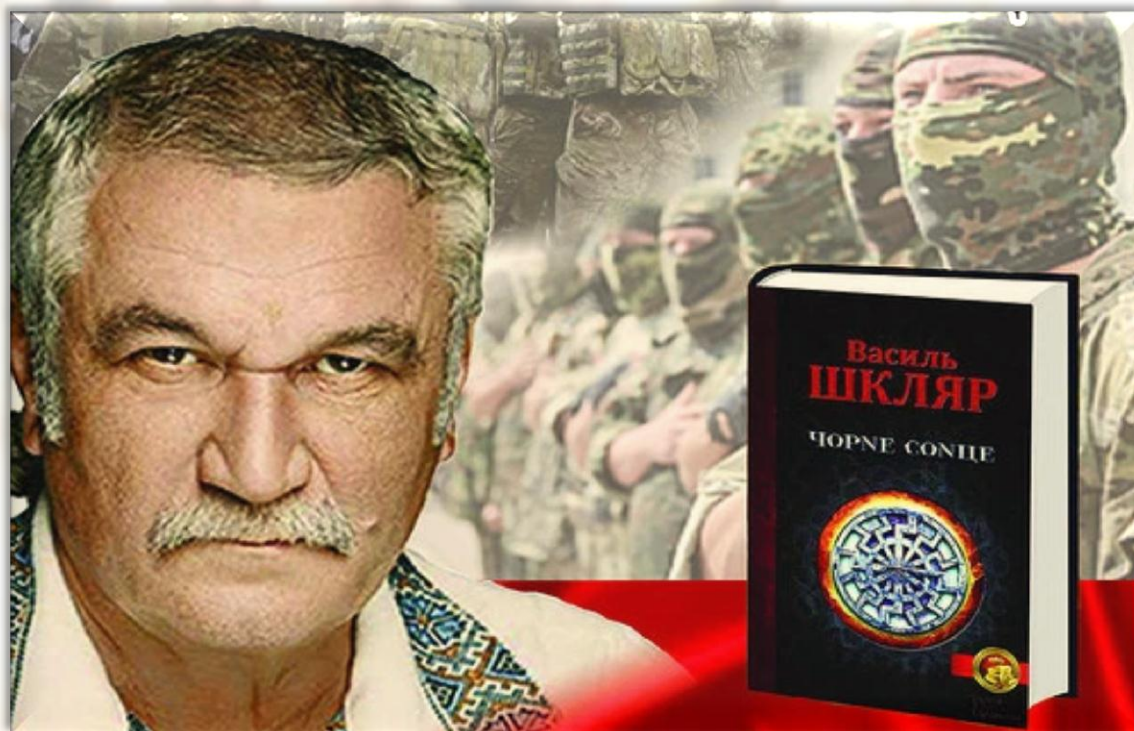
**ЗНАЙ
ВАШІХ**



Василь Миколайович часто вдягає вишиванку з цікавим орнаментом – знаками Чорного сонця. Знак Чорного Сонця використовувався простими людьми досить рідко, тільки у виняткових випадках. За часів слов'ян це був атрибут магів, волхвів і жерців. Цей знак має тісний зв'язок із своїми предками, що давало велику силу, допомагало досягнути істину, дізнатися приховану природу речей і знайти мудрість, а також відчувати голос рідної крові. І горе було тому, хто не знав цього голосу, — Чорне сонце спалювало його душу.



Василь Миколайович неодноразово бував на фронті і продовжує підтримувати зв'язок з нашими військовими. Крім того, він є почесним «азовцем» з правом носіння шеврону. Тому й знає про настрої і справжню ситуацію на передовій не з чужих слів.



Кажуть, герої не вмирають, але я хотів би, дуже хотів би, щоб вони замість бути героями жили. Тут, на землі, вони потрібніші, ніж на небі. Тут є багато такого, чого без них не зробить ніхто.

Василь Шкляр «Чорне сонце»

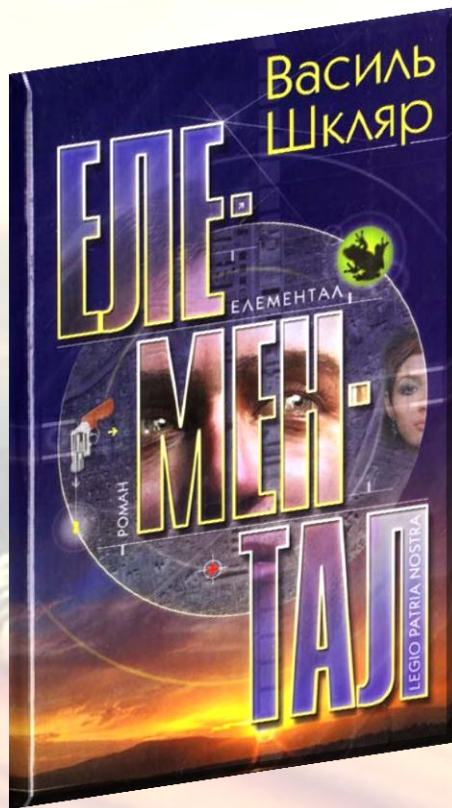
Шановні читачі!

Не забувайте: хороші книжки здатні на
краще змінювати наш простір.

Тому приємного та корисного Вам читання!

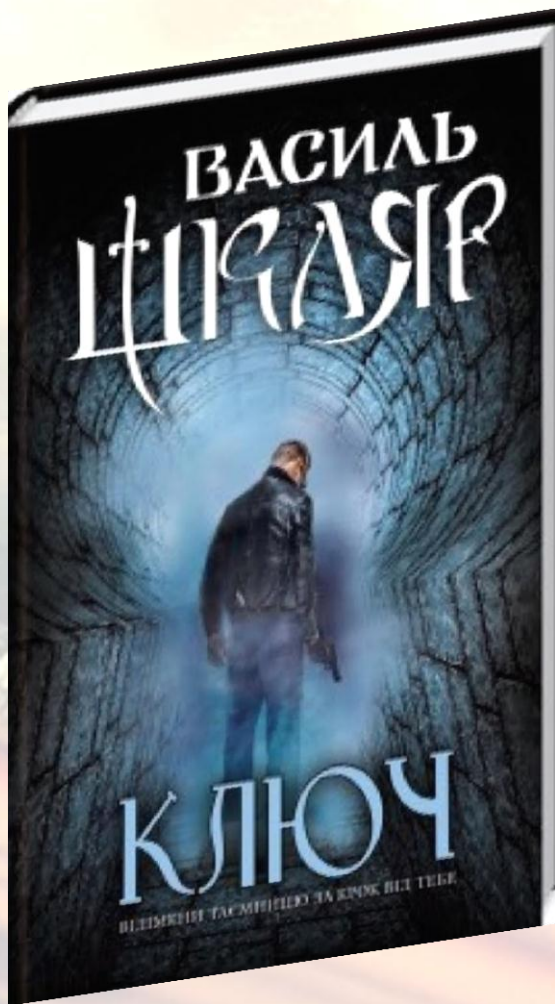


На вас очікують Книги із фондів Бібліотеки:



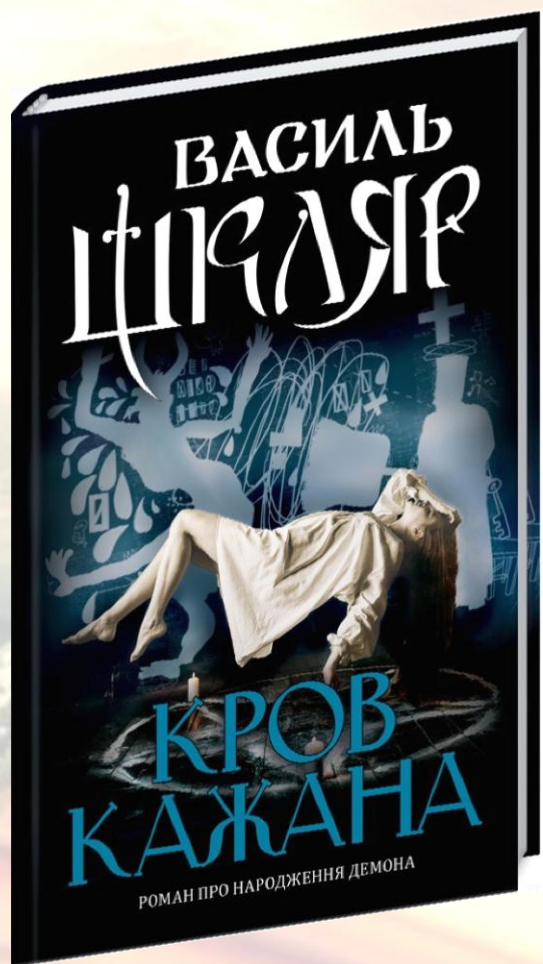
Шкляр, В. Елементал [Текст] : роман / В. Шкляр. – 4 -те вид. – Львів : Кальварія, 2010. – 160 с.

Українець, вояк Французького іноземного легіону, отримує завдання вивезти із заблокованої Чечні дочку генерала, на яку полюють російські спецслужби. Ця надзвичайно напружена авантюрно-містична еротична історія гіпнотизує і приголомшує. Однак, попри всі зовнішні принади роману, Василь Шкляр — визнаний майстер сюжету, як завжди, б'є у «больові точки». В «Елементалі» — це насамперед анатомія тероризму, невимірна ціна любови, життя, смерти. Франція, Чечня, Росія: сучасна авантюрно-містична історія, написана на документальних фактах, добре відомих авторові.



Шкляр, В. Ключ [Текст] : роман / В. Шкляр. – 3-тє вид., стер. – Харків : Клуб сімейного дозвілля, 2015. – 256 с.

Журналіст Андрій Крайній — справжній ерудит, вільно володіє живими й мертвими мовами, але з матеріальними цінностями якось не склалося: доживши до віку Христа, не має даху над головою. Не йому, безхатченку, гребувати теплим помешканням — хай навіть заповітний ключ простягнув йому дивакуватий незнайомиць, а номер квартири навіює забобонний страх. Що ж це було: манна небесна чи прикра помилка? Незабаром Крайньому знадобляться ще два ключі: до таємниці зникнення господаря квартири номер 13 і до серця фатальної жінки, до якого не так легко достукатися...



Шкляр, В. Кров кажана [Текст] : роман / В. Шкляр. – Харків : Клуб Сімейного дозвілля, 2013. – 272 с.

Таємнича містика, відверта еротика, божевільна кримінальна історія... Анастасія ніколи не була вірна своєму чоловіку, а невдовзі після його загадкової смерті отримала приголомшливу звістку: її призначення — народити для світу диявола. Жінка мало не збожеволіла, та її коханець, отець Серафим, обіцяє не допустити до гріха. Але здається, ніби він у змові з нечистою силою...



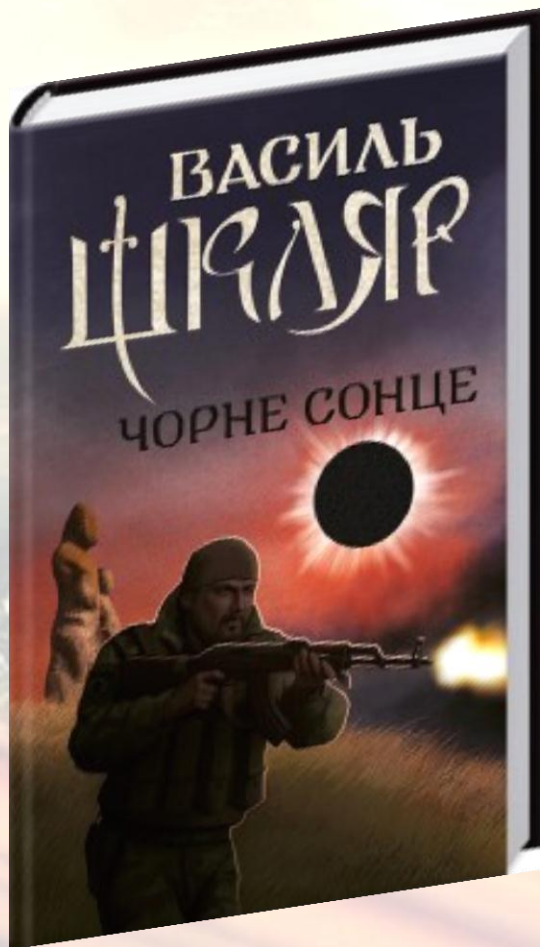
Шкляр, В. Маруся [Текст] : роман / В. Шкляр.
– 2-ге вид. – Харків : Клуб сімейного
дозвілля, 2016. – 320 с.

Коли Червона армія почала палити села, коли три її брати загинули у боях з радянськими військами, тендітна Маруся взяла в руки зброю і стала отаманом козацького загону. Вона була надзвичайно вродлива і надзвичайно небезпечна, вона не жаліла ворогів і рятувала своїх людей, ризикуючи власним життям. Вона вміла любити і ненавидіти. Та чи зуміє коханий Мирон врятувати її від помсти більшовиків? Чи буде їхнє кохання сильнішим за смерть?



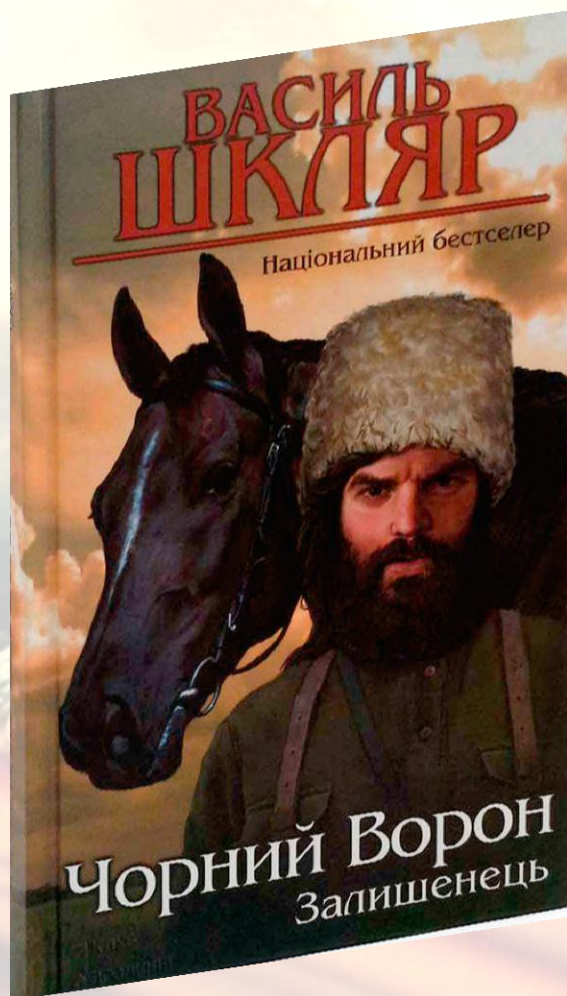
Шкляр, В. Троща [Текст] : роман / В. Шкляр. – Харків : Клуб сімейного дозвілля, 2018. – 416 с.

«Троща» — роман про УПА, про перемогу людини над обставинами і над собою. Сам автор каже, що книга написана для того, аби показати світові, що українці не змирилися з режимом, і продовжують боротьбу, як і раніше. Для головного героя, вояка УПА, війна вже минула, проте боротьба не забулася. Та раптом він бачить на цвинтарі недавню могилу свого бойового товариша, і спогади наринають на нього з новою силою. «Свої» і «чужі», дружба та розбрат, кохання і зрада, помилування й помста, свобода й неволя... Перед його очима знов розгортаються бої та тривають допити, постають обличчя різних людей, та ніяк не з'являється личина зрадника...



Шкляр, В. Чорне Сонце [Текст] : збірка / В. Шкляр. - Харків : Клуб Сімейного Дозвілля, 2015. - Книга. - 304 с. - ISBN 978-966-14-9633-9 : 75,00 грн, 16000 пр.

Російсько-українська війна — очима бійця полку «Азов»! Хто і навіщо затягує криваву драму? Чому гинуть найкращі? Чому місцеві вважають своїх визволителів ворогами? Яким наш герой бачить майбутнє Вітчизни? Глибока, сповнена смутку, болю й надії оповідь хлопця, якого честь і сумління змусили взяти до рук зброю.



Шкляр, В. Чорний ворон. Залишенець [Текст] : роман / В. Шкляр. – Харків : Клуб Сімейного Дозвілля, 2015. – 432 с.

Їх називали бандитами, розбійниками, голворізами й навіть у прокльонах-анафемах забороняли згадувати їхні імена. Щоб убити у пам'яті упокороної маси ту ідею, за яку повстанці жертвували свої молоді життя. Авжеж, вони стріляли, вішали, палили, нищили — але кого? На їхньому бойовому чорному прапорі напис: «Воля України або смерть». Вони не вийшли з лісу навіть тоді, коли навкруги запанувала чужа влада і вже не було надії на визволення. Вони — залишенці — обрали собі смерть.

Використані джерела із фондів НТБ:

- Брюховецька, Лариса. Спротив окупантам як вияв людської гідності [Текст] / Л. Брюховецька // *Голос України*. – 2020. – 4 січня. – С. 1.
- Буздиган, Михайло. Автор «Чорного ворона» Василь Шкляр привіз до Вінниці «Чорне сонце» та розповів, про що буде наступна книга [Текст] / М. Буздиган // 33-й канал. – 2015. – 23 грудня. – С. 11.
- Вертіль, Олександр. Письменник Василь Шкляр: «Чорний Ворон перелетів океан» [Текст] / О. Вертіль // *Урядовий кур'єр*. – 2016. – 30 січня. – С. 8.
- Голобородько, Ярослав. Енергетика Шаоліня : Василь Шкляр - майстер енігматичного сюжетного екстриму в різних жанрово-проблемних упаковках / Я. Голобородько // *Сучасність*. – 2008. – № 8. – С. 117-122.
- Кирей, Роман. Відзнято перші кадри «Чорного ворона» [Текст] / Роман Кирей // *Урядовий кур'єр*. – 2 листопада, № 206. – С. 16.
- Книжку про російсько-українську війну презентують у Вінниці [Текст] // *Місто*. – 2015. – 16 грудня. – С. 28.
- Крим, А. Бенкет шакалів над розтерзаною українською літературою [Текст] / А. Крим // *Літературна Україна*. – 2011. – 17 березня. – С. 1,3.
- Лисевич, Михайло. Роман про УПА презентували у Збаразькому замку [Текст] / М. Лисевич // *Голос України*. – 2017. – 30 серпня. – С. 6.
- Про Україну, про кров і любов... [Текст] / Ю. Сегеда // *Вінниччина*. – 2010. – 19 лютого. – С. 10.

Електронні ресурси:

- Біографія [Електронний ресурс] // Василь Шкляр : офіційний сайт письменника. – Режим доступу : <https://web.archive.org/web/20171024194124/http://shkliar.com.ua/biohraftiya>, вільний. – Назва з екрана. – Дата перегляду: 20.05.2021.
- Федюк, Тарас Люди, які «тримають Україну»: рецензія на книжку Василя Шкляра [Електронний ресурс] / Т. Федюк // BBC NEWS|Україна : вебсайт. – Режим доступу: https://www.bbc.com/ukrainian/entertainment/2014/10/141028_book_2014_review_shklyar_fedyuk, вільний. – Назва з екрана. – Дата перегляду 24.05.2021.
- Шкляр Василій [Електронний ресурс] // Світ сучасної української літератури : вебсайт. – Режим доступу: <https://sites.google.com/site/pismennuku/najuspisnisi-pismenniki/sklar-vasilij>, вільний. – Назва з екрана. – Дата перегляду 20.05.2021.
- Шкляр Василь Миколайович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://cutt.ly/mnTlee0>, вільний. – Назва з екрана. – Дата перегляду 25.05.2021.
- Чорне Сонце – окультний символ [Електронний ресурс] // Ardan Silver. Срібні прикраси з історією : вебсайт . – Режим доступу: <https://ardansilver.com.ua/novosti/chorne-sontse>, вільний. – Назва з екрана. – Дата перегляду 20.05.2021.

**ДЯКУЄМО ЗА
УВАГУ!**

